

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA
FEDERACIO KAJ DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Catalunya a l'estranger

Fa poc més d'un any que gràcies a l'esforç d'un dels esperantistes catalans es va publicar la «Kataluna Antologio», antologia de poetes i prosistes catalans en esperanto. Tant per la qualitat com per la quantitat de contingut (400 planes, paper de fil) l'Antologia Catalana en Esperanto és una obra digna de tota lloança. Impecable en l'estil, en la impressió i en la presentació.

Tot just ha passat un any i gairebé l'edició ha estat esgotada. Arreu del món ha aparegut per mitjà del meravellós idioma del Dr. Zamenhof la bellesa de la nostra poesia i la maduresa de la nostra prosa. Arreu del món s'ha comentat molt favorablement la riquesa del català, aquest llenguatge nostre, ignorat a molts indrets i que gràcies a l'esperanto ha donat fe de vida, però d'una vida plena de totes les dolceses i de totes les energies.

Si l'existència de l'esperanto no fos justificada ja per un sens fi de fets, aquesta sola demostració fóra prou perquè hom veiés en l'idioma internacional un mitjà d'aproximació dels pobles, un mitjà que ens permet profunditzar-nos en l'esperit i neguits dels pobles germans.

És un fet evident, i d'això en tenen una convicció plena els esperantistes catalans, que l'esperanto ha donat a Catalunya unes ales tan lleugeres que arreu del món, en els nuclis esperantistes, hom té un coneixement concret de la nostra vida, de la nostra literatura, del nostre grau de cultura.

I és que l'esperanto és un altaveu portentós que fa sentir els batecs de tots els pobles fins els recons més llunyans. És que la creació del Dr. Zamenhof salta per damunt de totes les fronteres i canta les excel·lències de totes les nacions, agermana els pensaments i va creant un sentiment universal de comprensió mútua i tolerància recíproca.

L'esperanto és la plasmació de la fraternitat universal i de l'aproximació de tots els homes de bona voluntat.

Deu-li vosaltres, estimats lectors, l'ajut que es mereix l'idea noble dels esperantistes.

“KATALUNA ESPERANTISTO”

OFICIALA ORGANO DE

KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

Membra kotizaĵo: 3'50 p.; Grupoj: 1'20 por membro.

Jarabono: 6 p. enlande kaj 6 sv. fr. internacie. Provekzemplero 2 respondkuponoj

Federacia sidejo kaj redakitejo: carrer València, 245 - BARCELONA

FEDERACIAJ GRUPOJ

Esperantista Klubo Palma
Mesquida, 6 ent. Palma de Mallorca
Empordanana Ebenaĵo
(Girona) Armentera
Esperanta Nesto
(Joventut Catòlica) Ripollet
Frateco
Plaça Pi i Margall, 14. Vendrell
Gerona Espero
(Creu Roja) Girona
Lumon
St. Antoni, 64. Terrassa
Studenta Juneco
(Seminari) Girona
Aplec
Montserrat, 9, 1.er Sabadell
Bela Espero
Carretera de Vich, 41. Manresa
Esperanta Idealo
Mossèn Verdaguer Sta. Coloma Farnès
Esperantista Amikeco
Plaça Bernardí, 10. Manlleu
Esperanta Burĝono
(Centre Democràtic) Rubí
Internacia Frateco
(Coop. La Colmena) Sta. Coloma Gramanet
Paco kaj Amo (Soc.)
Planeta, 16, pral. Barcelona
Barcelona Stelo
Provença, 156 Barcelona
Barcelona Esperanto-Societo
Bretón Herreros, 18, 1. Barcelona
Esperantista Grupo «Sollic» Soller

Artés: Sro. Manuel Monrós
Armentera: Empordanana Ebenaĵo
Banyoles: Sro. Joan Aulina
Figueres: Sro. Carles Varela
Girona: Sro. Josep M-a Dalmau
La Garriga: Sro. Joan Blancafort
Mahó: Sro. S. Ortega Barceló
Manlleu: Sro. Marian Vilardell
Manresa: Sro. Josep Albagés
Mataró: Sro. Francesc Torres
Molins de Rei: Sro. A. Canals
Monistrol de Montserrat: Sro. F. Oro-bitg, Pastro
Palafrugell: Sro. Francesc Sagrera
Palau de Montgut: Fino. Lluïsa Bargés
Palma de Mallorca: Sro. Narcis Bofill
Reus: Sro. Enric Agudé
Ripollet: Sro. Josep Planas, Pastro
Rubí: Sro. Joan Ratés
Sabadell: Sro. J. Bracons
St. Adrià del Besòs: Sro. S. Arnella
St. Martí Sapresa: Sro. Joan Rieradevall
Sta. Coloma de Farnès: Sro. Pere Costa
Sta. Coloma de Gramanet: Internacia Frateco
Sallent: Sro. Lluís Solé
Sóller: Sro. M. Arbona
St. Feliu de Pallarols: Sro. J. Collelldevall
Terrassa: Sro. Ramon Marsà
Teyà: Dro. Jacint Barrera
Vendrell: Fino. Maria Julivert
Vich: Sro. Pere Farrés
Vidreres: Sro. Josep Macià
Vilanova i Geltrú: Sro. Jaume Fort
Vilassar de Mar: Sro. Pere Domènech

LOKAJ DELEGITOJ

Ager: Fino. Maria Plans
Almúnia de Castellví: Sro. Pere Esvertit
Ametlla de Merola: Sro. Miquel Arpa

Ni bezonas delegiton en ĉiu loko kie ni havas membron. Fervoruloj bonvolu sin turni al la sekretario de K. E. F.

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO

DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO KAJ
DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Nia devizo: *Maro estas gutaro* Redakcio : Carrer València, 245 - BARCELONA

DIREKTORO: S. ALBERICH-JOFRE

Redaktoroj : Delfi Dalmau, Jaume Grau Casas, Marian Solà

Jubilea Jaro

Ŝajnas ke kun la alveno de la jubilea jaro oni enblovis en nian movadon freŝan aeron kaj ke ĉiu spiras kun granda trankvilo, pace esperante ke la tuta afero bone iros sian vojon kaj ke nia nuna situacio kaj progresado havas nenion por deziri.

Kvar jardekojn travivis la plej granda mondlingva movado kaj malgraŭ la grandaj klopodoj, laŭdindaj oferoj kaj nekalkuleblaj fortoj eluzitaj por ĝi nia problemo ne maturiĝis, ne vekis necesan intereson, ne permesis al ni paroli pri la estanto, sed nur pri estonto malproksima kaj nevidebla.

Post kelka tempo Esperantujo povos konstati kiom granda aŭ malgranda estas ĝia popolo. Ni povos ĝoji plej kredeble pro la granda nombro da esperantistoj, grupoj, gazetoj, k.t.p. La peza tasko, kiun entreprenis Dro. Dietterle, diskonigos tra la tuta mondo, ke granda nombro da homoj parolas la lingvon de Dro. Zamenhof kaj, se la grupoj raportis ĝuste, ke senfine granda nombro da homoj lernis Esperanton. Antaŭ la okuloj de tro iluziemaj esperantistoj la ciferoj naskos naivajn ekkriojn, ili kaŭtos la triumfon de Esperanto k.t.p. sed, bedaŭrinde, ju pli granda estos la nombro da esperantistoj en la mondo, des pli evidentiĝos kiom malgranda estas la nombro da laboristoj sur nia kampo.

Okaze de nia jubileo ni pripensu kaj atentu pri la diversaj malfortaj flankoj de nia popolo kaj ni kolektu niajn energiojn por dece prilabori tiujn punktojn kaj laŭpove ilin konduki en ĝustan lokon. Ni ne fordonu nin al senpripensa entuziasmo, kiu tenas nin for de la vera fundamento, nuntempe tiel ŝanceliĝanta je ĉiu blovo de la homa ventego.

Se ni turnas nian atenton al la vivo, kiun ĝuas nia gazetaro, tuj evidentiĝas, ke ĝenerale ĉiu esperanta gazeto travivas tre mizeran staton. Neniu, aŭ preskaŭ neniu, ĝuas sendependan ekziston: unuj oscedas, aliaj estas malsanaj kaj la ceteraj nur de tempo al tempo povas vidi la taglumon. Se miloj kaj miloj da homoj tra la tuta mondo predikas la altan celon de Esperanto, kial ĉiu nacia gazeto ne povas havi sufiĉan nombron da legantoj, kial ĉiu internacia gazeto konstante devas plendi pro la manko de abonantoj, kial subtenindaj entreprenoj, ekzemple Literatura Mondo, devis morti?

Mi miras ke tiom multaj eldonejoj riskas entrepreni la eldonon de esperantaj verkoj, se nur terure malgranda nombro da esperantistoj aĉetas niajn librojn. Se ĉiu esperantisto abonus unu solan gazeton kaj aĉetus unu solan libron ĉiujare, kiom pli potenca fariĝus nia forto! Vere admirindaj estas tiuj eldonejoj, kiuj de tempo al tempo havigas al ni novan verkon, kvankam ilia profito estas tiel necerta.

Se vi, kara leganto, iom priatentas la legemon de la membroj de via loka grupo, se vi atentigas kien esperantistoj vivon havas ĉiu grupano, certe vi konkludos kun ni, ke oni povas kalkuli per la fingroj de unu sola mano tiujn, kiuj abonas gazeton, tiujn, kiuj en la daŭro de unu tuta jaro aĉetas esperanta libron. Ni ĵus spertis per la eldono de KATALUNA ANTOLOGIO, 500 ekzempleroj, ke nur tre malgranda nombro da ekzempleroj restis en la mano de enlandanoj. La plimulto iris eksterlanden. En la esperantista merkato, Katalunujo sendube ludas la plej signifikantan rolon. Tio ja ne signifas ke kiel esperantistoj ni estas mallaboremaj en la legado, ne, kiel katalunoj mem ni spertis jam, ke nia popolo nur hodiaŭ vekiga al la universala vivo, ke nur hodiaŭ ĝi komencas sian paŝadon apud la ceteraj popoloj, kiuj de longa tempo konas kaj amas siajn poetojn, siajn verkistojn. Ni ankaŭ vekigu kiel esperantistoj kaj klopodu konatigi kun la tiel riĉa esperanta literaturo, kiu ja superas laŭ kvanto kaj kvalito la literaturan trezoron de multaj malgrandaj popoloj.

Tre malfacila estas la tasko, se ni nun komencus analizi la kaŭzojn de nia profunda dormo kaj pretendus doni konsilojn por la estonto. Tamen, se la jubilea jaro altiris nian penson pri la tutmonda movado, pri kiu ni certe ne havas grandan kaŭzon por ĝoji, ni ne volis forlasi la okazon por esprimi nian se ne pesimisman, almenaŭ nekontentecon pri la enlanda situacio, pri kiu kiu plena rajto ni povas paroli kaj ne sen kompetenteco.

Niaj esperantistoj vegetas, niaj grupoj vegetas, sekve ne miru ke K. E.F. ankaŭ vegetas. Niaj grupoj vegetas kiel esperantistaj organizaĵoj. Kiel amuzaj kaj ekskursaj, eble kelkaj el ili havas viglan vivon, sed ĝuste tiu ekskurso kaj amuzemo de la grupoj estas iel la kaŭzo de la malvigleco de nia movado.

Dolore estas konstati erarajn agadojn. Estas bedaŭrinde, ke ni ne povas paroli pri grandaj sukcesoj aŭ pri promesplenaj perspektivoj. Nia opinio pli efika povas esti sincera esprimo de opinioj, eĉ kiam oni povas riski ies

atakon, ol fermi la okulojn antaŭ la atakanta malamiko kaj nenion fari por defendi sin. Nia movado, ni estu sinceraj, postulas ĉe ni tujan sinoferon de la esperantistoj, se ni ve volas daŭrigi nian iradon al plena disiĝo de fortoj kaj pereado de la tuta afero.

Se nia lingvo staras senmove aŭ ne progresas, tio ne estas kulpo de la lingvo mem nek de la medio ĉirkaŭanta ĝin. La kaŭzojn ni devus serĉi en la esperantistaj rondoj mem, kiuj trankvile kunplektis la brakojn kaj esperas ke per si mem ĉio fariĝos. La kaŭzojn ni trovas ĉe multaj esperantistoj, kiuj multon povus fari por nia afero kaj absolute nenion faras.

La Jubilea Jaro donas al ni okazon por alvoki ĉiujn batalantojn al efektiva laboro. Ĉiu esperantisto havas plej diversajn manierojn por uzi siajn fortojn kaj kapablon por iel labori por la komuna celo. Ĉiu analizu sian agadon kaj konstata ke ĝis nun oni ne faris kiom oni povis kaj devis. Forpasis jam la jaroj de primokoj kaj atakoj. La mondo prezentas pli bonan kampon por nia semado. Ĝi atendas nin por iri kun ni.

La Jubilea Jaro estu la komenco de nia definitiva batalo.

S. ALBERICH JOFRÉ

Soleco

Bruligas min la flamo de ŝia rememor' . . .
 En senkonsolo ploras silente mia kor' . . .
 Pri ŝiaj helaj ĉarmoj ankoraŭ mi sopiras;
 ŝian gracion ĉio ankoraŭ nun elspiras.
 Mi relegas la versojn legitajn apud ŝi;
 de ŝiaj kantoj ree vibras la melodi' .
 Al mia vido daŭre ŝiaj pupiloj lumas,
 al mia aŭdo dolĉe ŝiaj paroloj zumas.
 Mi sentadas la premon de ŝia eta man' ,
 la gestojn karesantajn kun ludo de infan' ,
 aŭ subitajn ekstrecojn de ardanta pasio
 kaj ebrian gustadon de kisoj-ambrozio.

Kie mi ŝin ekamis, mi silente promenas,
 kaj pri ŝi flugaj pensoj flirtante al mi venas.
 Sub tiuj amaj arboj de la trankvila voj' ,
 en la kuneco ŝia, fluadis mia ĝoj' .
 Ĉi tie miaj vortoj amoplenaj resonis
 kaj al mi feliĉigajn amopromesojn ŝi donis.
 En tiu benko, kie, en ĵntima kviet' ,

per kiso sin malkaŝis nia ama sekret' .
 Sed nun ripozo tie ne estas tiel paca:
 en irado soleca mi min sentas pli laca.
 Kaj des pli nostalgie suferas mia kor' ,
 ju pli kreskas la flamo de ŝia rememor' . . .

* * *

Senĉese mi vagadas tra l' soleca ĝarden' ,
 kun mia mola koro premita de ĉagren' .
 De post ŝia foriro, ne plu la belaj floroj
 parfumas la aeron per mildaj bonodoroj.
 Ne plu dolĉe min ravas de la birdoj la tril' ,
 ne plu mian rigardon gajigas suna bril' .
 Nek la ĉielo nun estas tiel serena,
 nek mi sentas la ĝojon de la lumo matena . . .
 Eĉ en la dolĉa, paca trankvilo de l' esper' ,
 de post ŝia foriro, premadas min sufer' .
 Inter ĉiuj belaĵoj, mi — sen ŝi — restis sola;
 for de ŝia beleco, mi vivas senkonsola.

Kaj ĉie senescepte la solecon mi sentas,
 kies akra mordado mian koron turmentas.
 Ho, se iam denove mi povus vidi ŝin!
 Ho, se ŝiaj okuloj denove celus min!
 Sub la fajro de ŝia amoplena rigardo,
 en mia laca korpo estiĝus nova ardo!
 Sed por ĉiam neebli fariĝis tio ĉi:
 nun ŝi ja nur vivadas en mia fantazi' .
 De post ŝia foriro, promenejo ĝardena,
 la mondo, mia koro . . . ĉio restis malplena.
 Kaj, en tiu terure turmentanta malplen' ,
 mi mortas . . . de l' soleco pro l' kruela ĉagren' !

JAUME GRAU CASAS

(daŭrigo)

Stranga knabinaĉo.

Al s-ro A. Jaworowski.

La 18-an de Oktobro.

Mia kara amiko!

Mi tre ĝojas, ke vi estas ravita de mia sciigo pri la fianĉigo kun Wanda,

ke vi kredas je seriozeco de mia plua intenco kaj plene aprobas min. Ho, se vi povus vidi, mia Wanjo estas tia trezoro, tia perfekteco! Ankoraŭ en la antaŭa letero mi intencis diri ion detale al vi pri ŝi, sed mi timis vian antaŭjuĝon. Rimarku, kiom da plej kuraĝaj planoj havas ŝia kapeto, kiom da espero! Kaj kia kapabla ŝi estas! Ŝi delonge revas pri eksterlando, kie ŝi povus lerni kaj disvolvi siajn kapablojn, kaj ili estas disolveblaj en du direktoj, tute malsamaj: laŭ speco de sia nuna profesio, ŝi revas fariĝi doktorino, aŭ kio ankoraŭ pli multe allogas ŝin, teknikistino-elpensistino. Ĉu vi dubas? Mi men longe ne volis konfidi al ŝi ofte aŭskultante ŝiajn entuziasmajn parolojn pri ŝia lasta emo, sed, unufoje ekvidinte ŝiajn teknikajn desegnaĵojn kaj grandan kolekton da modeloj, kiujn ŝi faris propramane kaj preskaŭ tute sen ilaro, mi konvinkiĝis proprokule, kiom talenta ŝi estas kaj kiom ŝi bezonas je speciala instruado. Imagu, mi vidis ĉe ŝi desegnaĵojn de unu aparato por aerveturado, kiu permesos flugi al iu ajn sen helpo de nuntempaj aerŝipoj. La aparato estas tre simpla kaj, laŭ ŝiaj vortoj, ĝi estos akirebla por iu ajn. Mi nenion komprenas en meĥaniko, ankaŭ en aviado, tial mi ne povas juĝi pri indecoj aŭ mankoj de ŝia elpensajo tamen tiu fakto mem, ke la juna fraŭlino dediĉas sian liberan tempon al tiaspecaj seriozaj laboroj, ŝajne, jam elokvente parolas pri ŝiaj neordinaraj kapabloj kaj originaleco. Kaj ŝiaj aliaj ecoj?... Mi estas senfine feliĉa, havante tian fraŭlinon mia fianĉino kaj konscio de tio ĉi donas al mi fortojn pli paciencie toleri mizerojn de mia nuna vivo studenta. Komence mi, veninte tien ĉi, loĝis en bela kaj sufiĉe komforta ĉambro, sed mi baldaŭ konvinkiĝis, ke mia monujo treege maldikiĝas de tago al tago, ke mi devas pli singardeme elspezi mian monon kaj mi jam decidis ŝanĝi la loĝejon je pli modesta kaj pli malkara, sed oni priŝtelis min. Unufoje, reveninte keĵmen mi kun malĝojo konstatis, ke mia monujo malaperis... Kompreneble, ĉiuj serĉadoj restis senrezultataj. Nun mi loĝas en malgrandeta ĉambraĉo sur subtegmento. La ĉambraĉo estas pli malgranda, ol la antaŭa kaj malgraŭ tio en ĝi ni loĝas triope. Miaj kunuloj havas litojn, sed mi dormas sur la planko inter iliaj litoj, ĉar mankas spaco por la tria lito. Kompreneble, tio ĉi estas bagatelo: la litoj de miaj kamaradoj estas nur iom pli molaj ol la mia improvizita kaj, kiam dum nokto mi sentas malvarmon, miaj bonaj kunloĝantoj afable permesas al mi kuŝi iom da tempo sur rando de ilia mallarĝa lito kaj varmigi de iliaj korpoj. Tio ĉi, mi ripetas, ne estas grava, — ja homo estas facile kaj baldaŭ alkitimiganta al iaj ajn kondiĉoj de la vivo, — tio ĉi ne estas ankoraŭ granda malĝojo. Sed jen nia vera malĝojo: ĉiuj ni ne povas ĝis nun trovi ian kvankam plej malgrandan laborenspezon kaj, se la afero daŭros tiel ankoraŭ unu monaton, ni forpelos nin el la ĉambraĉo, se ni antaŭe ne mortos pro malsato. Ni delonge ne tagmanĝas kaj estas neelparoleble ĝojaj, se iu el ni sukcesas ie pruntepreni kelkajn kopekojn por aĉeti por nia komuna manĝo panon kaj kolbasojn. Sed tiu ĉi operacio postulas de ni tro multe da penoj kaj trudemeco, — neniu donas al ni monon volonte, ĉar oni scias, ke ni riĉiĝos ne baldaŭ, pli ĝuste — neniam... Ĉion superfluan el

niaj kostumoj kaj cetera havaĵo ni delonge jam vendis aŭ portis en garanti-pruntejon kaj delonge jam miaj kunuloj kun ĉagreno rigardas mian oran ringon de Wanda kaj ne senkaŭze ofte aludas, ke ni ne rajtas uzi senutile tian luksaĵon. Sed vi komprenas, ke mi ne povas seniĝi je ŝia donaco. Mi gardas ĝin tiel, kvazaŭ ĝi estas Wanda mem. Hodiaŭ matene ni longe priparolis nian financon kaj ekonomian staton. Dum la interkonsiliĝo mi kaŝis la manon kun la ringo en poŝon kaj ne kuraĝis elpreni ĝin de tie ĝis fino mem de la interkonsiliĝo. Tiamaniere la ringo evitis danĝeron, kiu minacis al ĝi.

Tiun ĉi leteron mi sendas ne afrankita, vi scias jam kaŭzon de tio. Sinjorinon Laptev'on mi ankoraŭ ne vidis, tamen mi ĝuste plenumos vian peton. Ne forgesu min — vian malnovan amikon — en la mizerego kaj skribu.

Via amike Zygmunt.

Al fr-ino Wanda Neumanovicz.

La 25-an de Oktobro.

Mia ĉarma, neforgesebla Wanjo!

Dankon, dankon por viaj varmaj leteroj kaj alteŝatataj konsiloj. Ĉiu via letero liveras al mi tiom da ĝojo kaj feliĉo, ke mi ne scias, kio okazus al mi, se mi ne havus vin, se vi ne subtenadus en mi kredon kaj esperon je pli bona estonteco.

Bedaŭrinde, mi ne povas skribi al vi longan leteron, — por ĝi tute mankas materialo. Estu trankvila, mi ĉiam estas fideĵa al vi kaj dum mia tuta vivo tie ĉi mi ne havis eĉ unu okazon interparoli kun ia fraŭlino, mi ĵuras! Sekve, viaj antaŭtimoj kaj antaŭsentoj sekretaj, kiujn vi aludas en la letero estas tute senkaŭzaj. Kредu, mia anĝelo, kiam homo ne havas pecon da pano por kvietigi sian malsaton, tiam ĉiuj pensoj de li estas sole kaj sole direktataj al pano kaj plu al nenio. Mi fartas bone, nur mi iom malsatas. Tamen mi jam alkiutimiĝas al tiu ĉi malagrabraĵo kaj sentas, ke homo malsata estas pli vigla kaj pli elpensema, ol sata. Nun mi loĝas en malgranda ĉambreto. Miaj du kunloĝantoj estas bonegaj kamaradoj; se ni sukcesos trovi ian flankan laborenspezon, ni estos plene feliĉaj.

Detalojn de mia vivo vi sciigos dum nia intervidiĝo, kiu, kvankam tre malrapide, tamen senhalte, alproksimiĝas kun ĉiu nove-pasinta tago.

La poŝtejo kuŝas malproksime de nia loĝejo, mi petis hodiaŭ matene miajn kunloĝantojn, ke ili aĉetu ie en butikoj poŝtmarkon por tiu ĉi letero, sed ili, kiel intence, nenie povis ĝin trovi. Tial mi estas devigata sendi al vi la leteron neafrankita. Pardonu.

Kun varmaj kisoj kaj luma espero je estonteco feliĉa

tute via Zygmunt.

Al s-ro A. Jaworowski.

La 9-an de Novembro.

Mia amiko plej kara!

Mi estis surprizita, ĵus ricevinte la monon de vi. Jen estas senduba signo de vera amikeco kaj nova konstato de boneco de via animo! Kredu, mia amiko, mi neniam forgesos vian oferemon kaj en estonteco mi penos meriti vian konfidon al mi. Via mono venis tre ĝustatempe; se ĝi ne estus ricevita, hodiaŭ oni elĵetus min el la ĉambro sur straton. Sed nun mi estas savita. Dum lastaj tagoj ni preskaŭ nenion manĝis, jam neniu pruntedonas al ni eĉ unu kopekon. Kaj se mi ne havus la ringon de Wanda, ni mortus. Mi fordonis ĝin en garanti-pruntejon kaj ricevis de tie prunte du rublojn. Ho, kion mi sentis, kiam mi devis seniĝi je tiu ĉi donaco de mia Wanda, kion mi sentis! Nenia homo, kiam li, mortante, seniĝas je vivo, sentas tian doloron mortigan, kiam mi sentis dum oni trarigardis, pesis kaj taksis la karan ringon! Sed vi ne supozu, ke mi por ĉiam disiĝis kun ĝi, ne! Tio ĉi ja estas neebla! Ĵus mi havos superfluan monon, mi tuj elaĉetos ĝin.

Miaj kunuloj, sciiginte, ke mi subite riĉiĝis, ankaŭ ĝojigis kaj de hodiaŭ mi plu ne dormos sur la planko, — Levitanskij proponis jam al mi sian liton kaj li mem de nun dormos iom da tempo sur mia antaŭa lito-sur la planko. Entute Levitanskij estas bravulo, li nenie pereos: li estas elpensema kaj sinoferema en ĉiuj krizaj cirkonstancoj de la vivo. Se li ne estus iom maldiligenta, li estus ideala homo. Bedaŭrinde, mi ne povas diri la saman pri mia alia kunloĝanto Ojidalov...

Mi komencis tiun ĉi leteron matene, sed mi devis interrompi ĝin. Nun mi daŭrigos. Aŭskultu: horizonto de nia vivo pliklariĝas, — estas proksima horo de nia liberiĝo de la mizerego, kiu ĝis nun premegis nin de ĉiuj flankoj. Kiam mi skribis al vi, revenis el butiko miaj kunuloj, kiujn mi sendis por aĉeti manĝaĵojn. Ili revenis gajaj, bonhumoraj. Ĉu povis okazi alie? Ni jam delonge manĝis nenion, krom pano kaj hodiaŭ ni havos dank' al vi abundajn kaj luksajn manĝaĵojn. Nu, ili alportis bulkojn, kolbasojn, teon, sukeron, unugrandan haringon, — la lasta estis metita en malnovan gazetfolion. Ni delonge vidis nenan gazeton kaj tiu ĉi folio malseka kaj makulita, dum la teo liveris al ni ankaŭ ne malgrandan plezuron kaj ni tralegis ĝin atente de la supro ĝis la malsupro mem. Kaj ho, feliĉo, jen kie estis surprizo! Ni trovis tie unu anoncon multepromesan, kiu, mi sentas, estas saviga por ni. Bedaŭrinde, sur la gazetfolio ni nenie povis trovi daton, kaj estos tre ĉagrene, se la gazeto estas tre malnova kaj ni malfruiĝis... Sed al diablo la dubojn, ni esperu! Ja, evidente, tre riĉa virino Frambovski anoncas, ke ŝi deziras helpi mone al junaj talentaj elpensantoj, poetoj kaj cet. Ŝi petas, ke oni sin turnu al ŝi persone ĉiutage inter la 6-a kaj 8-a de vespero.

Vi sendube imagas, kian ĝojon, kiajn lumajn esperojn, kiajn, poste, dispu-

tojn elvokis infer ni la anonco. Ni tuj decidis, nepreterlasante la okazon, hodiaŭ sin turni al la bonfarantino nekonata. Ni jam lotis kaj Levitanskij devos hodiaŭ je la tempo fiksita viziti la riĉulinon kaj sciigi pri kondiĉoj detale.

Pri rezultato de tiu ĉi nia provo mi skribos al vi post nelonge. Nun mi skribos ankoraŭ al Wanjo, ŝi delonge atendas mian leteron.

Mi amike premas vian bonan, amikan manon kaj ripetas: mi korege dankas vin, mi neniam forgesos vian ĝustatempan helpon. Ĉiam kaj ĉie via amiko.

Zygmunt.

Al fr-ino Wanda Neumanovicz.

La 9-an de Novembro

Mia ora, netaksebla Wanjo!

Viajn du leterojn mi ricevis siatempe, mi dankas vin por tiuj varmaj sentoj, kiujn vi esprimas en ili. Mi ankaŭ sentas, ke nia amo reciproka ĉiam kreskas, malgraŭ nia disiĝo. Se mi ne skribas ĉiam pri tio al vi, vi mem devas konjekti, ke mi ĉiam pensas nur pri vi, ke ĉiam revas pri tiu tago feliĉa, kiam ni ree, post longa disiĝo maldolĉa, estos jam plu ne disiĝeblaj...

Mia kara! Mi devas peti pardonon de vi... Pardonu min, mia ĉarma anĝelo: dum lasta tempo mi toleris tian mizeregon, ke mi, por ne morti pro malsato, kuraĝis fordoni en garanti-pruntejon vian ringon. Kvankam tiuj du rubloj, kiujn mi tie ricevis prunte anstataŭ via ringeto, estis granda riĉeco por mi, tamen kion mi sentis tiam, mia kara!... Tranĉdoloro premegis mian koron, kiam via ringeto, heredita de via panjo kaj kun tia amo ĝis tiam konservita de vi, estis en malpuraj, maldelikataj manoj de oficiistoj de la pruntejo, kiuj antaŭe ol akcepti ĝin, longe trarigardis ĝin, pesis, taksis... Sed kion fari? Mi opinias, ke mia vivo estas pli valora por vi, ol la ringo... Tamen vi ne maltrankviliĝu, mia ora Wanjo, mi baldaŭ elaĉetos ĝin kaj, kiel antaŭe, portados ĝin sur tiu fingro, kien ĝin metis antaŭ la disiĝo viaj blankaj, maldiketaj fingretoj. Mi ĵus ricevis monon de unu amiko kaj, ŝajne post kelkaj tagoj jam plu neniam sentos ian mizeron aŭ bezonon je mono.

Anime kaj korpe

via ĉiam fidela Zygmunt.

Ivan Ŝirjaev

(daŭrigota)

Tiu ĉi numero de «Kataluna Esperantisto» estas submetita al la militista cenzuro.

XIV Kongreso de K. E. F.

Sóller, 5-6-7 junio 1927

AL LA GRUPOJ. — Ni estos tre dankaj al la grupoj, se ili bonvolos sendi kiel eble plej baldaŭ liston enhavantan nomojn kaj adresojn de iliaj membroj. Ni deziras, ke la Kongreslibro enhavu kompletan kaj fidindan adresaron de ĉiuj niaj membroj.

PROPAGANDO. — La propagando de nia estonta Kongreso ne dependas nur de la Organiza Komitato kaj de K. E. F. Estas necese ke ĉiu grupo aŭ izolaj esperantistoj per la loka gazetaro aŭ per paroladoj diskonigu nian baldaŭ okazontan jarfeston. Tiamaniere kun la propagando de la Sóller-a Kongreso oni ankaŭ propagandos por Esperanto.

KONGRESA BUDĜETO. — Ni ricevis de "Empresa Soler" jenajn informojn pri la vojaĝo kaj restado en Sóller:

Vojaĝoj, restado en Sóller kaj ekskurso, unua klaso luksa	185 pt.
» » » » » » » » » » ordinara	150 »
» » » » » » » » » » dua klaso	110 »
» » » » » » » » » » tria klaso	75 »
» » » » » » » » » » sen kajuto	65.50 pt.

La montritaj prezoj enhavas ir-revenan vojaĝon Barcelona-Palma, ir-revenan fervojan vojaĝon Palma-Sóller, gastadon en Sóller dum la tri kongrestagoj, marekskurson al Torrent de Pareys aŭ ekskurson al Puig Major, laŭ deziro de la kongresano, kaj veturilan transporton de la kongresanoj de la Palma haveno al la stacidomo.

La budĝeto ne enhavas trinkaĵojn: vinon, likvorojn, mineralajn akvojn, k. t. p. Ĝi ankaŭ ne enhavas trinkmonon.

La tagmanĝo en Torrent de Pareys aŭ Puig Major konsistos el malvarmaĵoj, kiujn ĉiu kongresano estos devigata akcepti en Sóller antaŭ la ekskurso.

Nia aprila numero donos ceterajn informojn pri enskribiĝo kaj pago.

XIII Internaciaj Floraj Ludoj

VERKOJ RICEVITAJ (fino)

61. Kavaliro de sinjorino. — 62. Aberi txikia, Geurea baña. — 63. Ne ekzistas landlimo por la doloro, nek por la amo. — 64. Se per angoro kunpremata estas la koro, ridu frato. — 65. Floro al la rivereto. — 66. Paroli kiel oni pensas, agi kiel oni diras. — 67. Paroli kiel oni pensas, agi kiel oni diras. — 68. Ĉiam antaŭen! — 69. Scio estas la Fundamento de Saĝeco. — 70.

Puikus iritaciu malsintojas. — 71. Restas do nun fido, espero, amo, tiuj tri;
 kaj la plej granda el ili estas amo. — 72. Unisono. — 73. Je maintiendrai. —
 74. Esperanto triumful — 75. Ĉar arbo havas koron. — 76. La stelaro. —
 77. Multaj estas vokitaj, sed nemultaj elektitaj. — 78. Bonhumoro kaj gaje-
 co. — 79. IXa. Simfonio. — 80. Home, sweet home. — 81. Ho virina koro, kiu
 kapablas diveni viajn decidojn. — 82. Manila. — 83. Kaj knabo igis viro. —
 84. Stelo, floro, koro. — 85. Ĉu? — 86. Sentencoj de l' Prioro. — 87. Mi espe-
 ru. — 88. El la amo fontas feliĉego kaj malespero. — 89. Ni iru. — 90. Ita
 est. — 91. Sempre avanti. — 92. A. e. i. — 93. Bella Italia. — 94. Mi servas. —
 95. Agnosco veteris vestigia flamae. — 96. Ĉio pasas. — 97. Zamenhofano.
 — 98. Malproksima. — 99. Frosto. — 100. Varmkora. — 101. Nordinsulo. —
 102. Krejzero. — 103. Ravito. — 104. Lamillaj. 105. Bergerac. — 106. Bela
 Espero. — 107. Excelsior. — 108. Aŭtunas. — 109. Mondvojaĝo de fervora ora-
 toro. — 110. Amo vivigas kaj mortigas. — 111. Venas ĉagreno sen granda
 peno. — 112. Homo serĉu la homecon. — 113. Amiko studadu. — 114. Libero!
 — 115. Ne povas ĉiu homo esti pap' en Nomo. — 116. Ekbrilu hispana suno!
 — 117. Vivu la humoro. — 118. Problemo de la Patreco. — 119. La Tineo. —
 120. Encikliko. — 121. Mizera Lazaro. — 122. Kioma koro estas. — 123. La
 amo de la Geiŝao Yamatori. — 124. La malnova birdo. — 125. La bufo. —
 126. Estas mi. — 127. Orskarabo kaj Libelo. — 128. Malgaja historio. — 129.
 Se iu diras "mi amas Dion" kaj sian fraton li malamas, tiu estas menso-
 gulo. — 130. Kiu fine estas mi. — 131. Capis bovis carquinyolis. — 132. Ĉu
 valoras tiom filozofii, kiam la vivo estas tiel mallonga? — 133. Supren. —
 134. Kiom? — 135. Kiu glavon levos, de glavo pereos. — 136. Ĉu kun, ĉu
 sen supkulero, la mort' tutelage vin eltrinkos. — 137. Homaron Vi kreis
 perfekte kaj bele??? — 138. Vanitas vanitatum et vanitas omnium. — 139.
 Se donas Di' al vi favoron, li sendas vin for el la dom'. — 140. Dulce lo-
 quentem Lalagen amabo. Dulce ridentem. — 141. Gimnaziano. — 142. Qui
 l' encerta l' endevina. — 143. Al simplecama sanktulino, simpla kant'. — 144.
 Tutkatolika. — 145. Mia feliĉo. — 146. Emkolo. — 147. Vera amo subigas eĉ la
 morton. — 148. Sufero kaj revo la vivo-vereco. — 149. Du ĉapitroj plu. — 150.
 Ĉu vi ĉion memoras, eĉ kolorojn eĉ sonojn? — 151. Familio estas lernejo
 de amo. — 152. cosy + isiny = (cosy + isiny) n. — 153. Mia koro. — 154.
 Bonveno al miaj gastoj. — 155. Ĝoju. — 156. Konfido. — 157. La lastaj es-
 tos la unuaj. — 158. Ni kantu. — 159. Esperanto triumfu! — 160. Soleco.

NOTOJ

La premiintoj kiuj ankoraŭ ne efektivigis la premiojn, bonvolu tion fa-
 ri plej baldaŭ!

La aŭtoroj de la verkoj noj. 114, 128, 130, 135, 136, 137 kaj 138, estas
 petataj tuj sendi al ni fermitan koverton enhavantan iliajn nomon kaj
 adreson.

DELFI DALMAU, SEKR. Carrer València, 245 — Barcelona

Bibliografio

(Ni recenzas verkojn duope ricevitajn)

SERVOKAPABLA! MARCUS TYBOUT de la belga aŭtoro G. Eekhoud, esperantigita de L. Bergiers, kun antaŭparolo de O. Stöber, publikigita de Ferd. Hirt & Sohn en Leipzig, Salomonstr. 15. — Volumo 20 de la «Internacia Mondliteraturo». 1927.70 pĝ. 19 × 13. Prezo: 1.60 markoj.

Bone bindita, altkvalita papero, klara kaj pura preso. La antaŭparolo estas laŭdega por la aŭtoro kaj por la tradukinto. Mi timis ke legante la verkon mi seniluziĝos, ke ĝi ne povos satigi la esperigon de la antaŭparolaj laŭdoj. Mi trompiĝis. «Servokapabla» estas kortuŝa, emociiga, altkvalite *realista* verko, lingvoriĉe verkita kaj tradukita, pruvante la lertecon de nia juna samideano Bergiers por Esperanto kaj por literaturo. Gratulon al ĉiu partoprenintaj la operigon de tiu ĝuiga nova volumo de la «Internacia Mondliteraturo». — D.D.

NIĈJO MENSOGULO KAJ ALIAJ RAKONTOJ, de I. Al. Bratescu — Voinesti. — Biblioteko Tutmonda n.º 10. El la Rumana tradukis T. Morariu. Eldonis Rudolf Mosse, Esperanto-Fako, Jerusalemer strasse 46-49, Berlin S.W.19. — 1927.63 pĝ. 17 × 10 1/2. Prezo aŭfrank. de la unua serio (10 numeroj): 4 RM. aŭ 1 dolaro.

La enhavo konsistas el la jenaj noveletoj: Niĉjo Mensogulo, «Al vojaĝanto decas vojiro», La ideto, La peltó de Isaja, Niketo kaj La najtingalo. En sia antaŭparolo la tradukinto diras al ni, ke Bratescu estas ĝisfunda esploranto de la infana animo kaj vere tiu speciala kapablo de la verkisto montriĝas neimiteble en «Niĉjo Mensogulo» kaj «Niketo». «Al vojaĝanto decas vojiro» kaj «La peltó de Isaja» majstre pentras bonhumoran trajton de rumanoj kaj «La ideto» kaj «La najtingalo» priskribas tre kortuŝan dramon de koturnino kaj najtingalo. Post la legado de la ŝatindaj noveletoj neniu povas ne aserti, ke Bratescu posedas naturdotitan verkistan kapablon, kiun malofte oni rimarkas en aliaj aŭtoroj.

Pri la traduko de Morariu ni povas diri nur laŭdojn. Li plene sukcesis transporti en nian lingvon la ĉarmon kaj belon de la originalo. Vane ni laŭdadas la altan valoron de la verketo: oni legu ĝin, se oni volas konvinkiĝi, ke ni ne trograndigas, se ni diras, ke la lasta volumeto de Biblioteko Tutmonda estas majstra verko.

Kun «Niĉjo Mensogulo» finiĝas la unua serio de Biblioteko Tutmonda. Por la dua serio estas anoncataj tre interesaj volumoj. Ŝajnas al ni, ke por la malalta prezo de la serio — 1 dolaro t. e. 6 pesetoj — neniu literaturamanto povas forlasi la okazon havigi al si tiel valoran kolekton. — SALJO.

JE LA NOMO DE L' VIVO. — Filozofi-lirikaj fragmentoj originale verkitaĵoj de E. Izgur, kun enkonduko de E. Lantý kaj antaŭparolo de N. Kruĉinin.

Kolekto de Sennacieca Asocio Tutmonda, havebla ĉe ĝia eldonfako Colms-trasse 1-111, Leipzig - O - 27. 1927.216 pĝ. 18 × 13 1/2. Prezo: 2 markoj.

Se Izgur venus en la verkistan rondon kun tiu ĉi verko kiel unua produktajo de lia talento, ĝi sola sufiĉus per loki lin sur la unuan vicon de plenkonsciaj eminentuloj, sed Izgur jam donis al la homaro multajn aliajn similtajn trezorojn kaj lia lasta verko estas plia ŝtupo en lia pilgrimado al la vero kaj lumo. Ĉiu fragmento de «Je la nomo de l' Vivo» valoras pli multe ol tutaj verkoj de aliaj aŭtoroj, kies plumoj bele rakontas, bele priskribas sed nenion diras. Ĉiu frazo de Izgur estas sentenco, ĉiu lia sceno prezentas la mizeron de la homaro tiel longe baraktanta por liberigi sin de tiel diversspecaj katenoj.

La verko enhavas prologon kaj kvin ĉapitrojn: En malproksimon, Servado al la Morto, Religio, Ribelo de l' konscio kaj Sur la vojo al la venko. En Epilogo la poeto kantas la venkon de la Vivo super la Morto. Dank' al la ĉiopova scienco la homo fariĝas senmorta kaj la Homaro povas ĝui plene la ĉarmon de la Vivo.

El lingva vidpunkto la verko meritas ankaŭ laŭdon. Nur pri kelkaj malmultaj punktoj ni povus iom kritiki. — SALJO.

La Sankta Biblio en Esperanto

Antaŭ mi, su la tablo, kuŝas luksa ekzemplero de La Sankta Biblio, kiun mi ricevis antaŭ kelkaj tagoj de la Brita kaj Alilanda Biblia Societo, antaŭnelonge eldonita de tiu ĉi Societo kaj la Nacia Biblia Societo de Skotlando.

La Malnova Testamento estas tradukita de Dro. Zamenhof kaj la nova estas preparita de traduka komitato sub la aŭspicoj de la Brita Kongreso de Esp. kaj de la Brita Esp. Asocio, kun Sro. Pastro J. Cyprian Rust. La prezo de la ordinara eldono, tole bindita, estas 6 ŝ. Pli bona eldono, sur delikata papero, estas aĉetebla en tri diversspecaj bindaĵoj, po 8 ŝ. 6 p., 12 ŝ. 6 p., kaj 20 ŝ. Por mendoj oni turnu sin al la eldonintoj, 146, Queen Victoria Street, London, E. C. 4.

Kiel kolosan laboron devis plenumi nia majstro por esperantigi tiel monumentan verkon, ĉiu esperantisto povas ĝin prezenti al si facile ĉar La Sankta Biblio estas pli-malpli konata de ĉiu homo. Al la perfekteco de traduko de ambaŭ Testamentoj aldoniĝas la korekteco de la presado, la beleco de la eldono kaj la arteco de la tuta libro. Vi legas, legadas kaj neniu preseraro makulas la frazojn, fluajn, en stilo facila kaj agrabla. Komparante la tekston esperantan kun la latina teksto aŭ kun tiu de aliaj modernaj lingvoj, oni malkaŝas ĝenerale plian klarecon kaj precizecon ĉe la esperan-

ta. Mi estas certa, ke multaj pastroj uzos nian Biblion por klarigi al si multajn versetojn, kiuj estas malprecizaj en la latina teksto. Tio pruvas nerefuteble la superecon de Esperanto, kiu permesas precizecon kaj klarecon, kiun ne havas multaj aliaj naciaj lingvoj.

En la verko mankas ses libroj: Tobias, Judith, Saĝeco, Eklesiastiko kaj ambaŭ I kaj II Makabeoj, kiuj apartenas al la Malnova Testamento. Sekve ĝi ne akordiĝas plene kun la Katolika Biblio kaj, kompreneble, katolikoj ne subtenos kaj propagandos la libron. Alia pli grava kaŭzo retenos de subteno la katolikojn t. e. ĉar la originalaj, plej antikvaj tekstoj de la Biblio, laŭ la katolikoj, multfoje bezonas taŭĝan aŭ kompetentan interpreton kaj klarigajn notojn pro sia multsenca ebleco kaj estas sciata, ke al la katolika fidelularo estas malpermesata la legado de Biblio ne entenanta la kompetentajn notojn. La katolikoj opinias, ke tiu manko de interpreta unueco disŝiris ja en mil sektojn la Protestantismon, kies partianoj forĵetis la relojn de sia religia vagonaro, kaj tial disiĝadas milvojen aŭ en konstantan dovojiradon.

Mi ne volas profundigi en la aferon por konkludi ĉu tiu aŭ tiu ĉi estas sur la ĝusta vojo. Mi intencis rimarkigi tion, ke la grandega laboro de Zamenhof, kiu tiel ame fordonis tiom multajn horojn al la peza tradukado, ne estos ĝuata de ĉiuj esperantistoj pro tio ke super la partianoj de diversaj religiaj doktrinoj regas nerompeblaj ordonoj.

El la raporto de Sro. J. M. Warden, sekretario de la Esperantista Biblia Komitato, mi ĉerpas la jenajn interesajn fragmetojn.

“Unu el la kondiĉoj de la Biblia Societo estas, ke ĉiu nova traduko de la Biblio devas veni el la manoj de komitato konsistanta el Britaj Kristanoj, post esploro de ili. Kiam do la traduko de Zamenhof estis kompletigita kaj fine ricevita en ĉi tiu lando post la milito, la Esperantista Biblia Komitato estis reorganizita, por enhavi anojn sciantajn la Hebrean lingvon; Pastro John Cyprian Rust estis ĝia prezidanto, kaj mi mem ĝia sekretario. Tiu komitato, de dek personoj, zorge tralegis la tradukojn, plenigis kelkajn senintencajn forlasojn, kaj, kiam necese, faris ŝanĝojn, kiel rajtigis ilin D-ro Zamenhof. Tiu parto de la laboro postulis multe da tempo kaj da studado. Ĉiun libron esploris almenaŭ du anoj de la komitato, kaj pri specialaj punktoj oni konsultis Pastron J. E. McFadyen, profesoro pri Malnovtestamentaj Lingvo kaj Literaturo en la Glasgova Kolegio de la United Free Church.”

“Multaj malhelpoj estis renkontitaj, pro la sekvoj de la milito kaj alie; sed feliĉe oni povis ĉiujn venki, kvankam iafaje nur post bedaŭrinda tempoperdo. Iuj korespondantoj supozis, ke oni povus transdoni al la presistoj la manuskripton de la Majstro tiel, kiel ĝi staris. Tio certe ne estis la opinio de D-ro Zamenhof mem: kontraŭe li donis al la komitato plenan rajton fari ŝanĝojn, necesajn por certigi fidelan tradukon, liberan de la eraroj, en kiujn povus fali ia sola homo, kiom ajn kompetenta. Mi ne scias, ĉu iam antaŭe unu sola persono tradukis la tutan Malnovan Testamenton, kun eble la escepto de Luther; kaj nature la verko de Zamenhof ne povis esti perfekta.

Sed la ŝanĝoj faritaj dum la reviziado estas nemultaj; ĉar la komitato kons-tatis la tradukon de Zamenhof kiel bonegan. Ankaŭ ne ekzistas ia bazo por la supozo, ke la traduko jam havebla por Esperantistoj ricevis ian sektanj influon. Kiel ni ja scias, la Majstro tradukis la Biblion kiel literaturan ver-kon; kaj la reviziado de la komitato okazis sammaniere. La komitatanoj estas el diversaj eklezioj: komence unu-du Katolikaj pastroj konsentis kunlabori, sed bedaŭrinde la aprobo de iliaj superuloj estis rifuzita”

“Dum la daŭro de sia laboro la Majstro enkondukis novajn vortojn, kiel ankaŭ plibonigitajn formojn de esprimo. Oni opiniis bone efektivi-gion en la pli fruaj libroj, kaj ankaŭ unuformigi “paralelajn tekstojn”, kiam la originalo tion permesas. Tiun parton de la revizio (kiun Zamenhof mem farus, se lia vivo daŭrus sufiĉe) entreprenis iuj komitatanoj, inter kiuj estis du Akademianoj kaj unu alia Lingvakomitano. Mi povas certigi al ĉiuj, ke la sola deziro de tiuj reviziantoj estis fari ĝuste tion, kion la Majstro mem farus: kaj ĉiu do povas certigi, ke la volumo jam eldonita ne enhavas ion kontraŭan al la Fundamento de Esperanto. Ĉar la Nova Testamento aperis, kiam nur malmultaj el la Zamenhofaj tradukoj estis uzeblaj por gvidado, oni jam kaptis la okazon, por pliakordigi ĝin kun la Zamenhofa stilo.”

Al ĉiuj esperantistoj senescepte mi rekomendas la aĉeton de La Sankta Biblio. Al religiuloj por pli bone kompreni la sanktan libron, al sen-religiuloj por ĝui bonan Esperanton kaj al ateistoj por pliakrigi kun pli bonaj fundamentoj siajn atakojn.

S. ALBERICH JOFRÉ.

Diversaĵoj

Scienca Enketo pri Esperanto.— Ĉe la Universitato de Minnesota, Usono, oni faras esploron pri la sociala psikologio de la Esperantistaro. Bonvolu sendi al jena adreso *Esperanto, University of Minnesota, Usono* respondon al tiu ĉi demando; 1. Sekso, 2. Aĝo via dum esperantiĝo, 3. Jaro de via esperantiĝo. 4. Kiom da jaroj vi lernis nacie. 5. Profesio aŭ stato en momento de via esperantiĝo. 6. Lasta grado de via nacia instruigo. 7. Kio aŭ kiu vin esperantigis. 8. Kian intereson, utilon vi trovis en Esperanto. 9. Kiel vi lernis Esperanton. 10. Via nuna profesio. 11. Via patrilingvo. 12. Via urbo lando. 13. Via nomo.

XIX Kongreso Universala de Esperanto.— 28 julio-4 aŭgusto en Danzig. Ĝis la 31. XII. 1926 aliĝis 53 gesamideanoj el 9 diversaj ŝtatoj. Samideanoj, kiuj ne povos ĉeesti la XIX-an, helpos al ĝia sukceso aliĝante kiel helpkongresanoj. Ili pagas la kongresan kotizon (25 sv. fr.) kaj ricevos la kongres-insignon kaj ĉiujn kongresanjn dokumentojn, Por faciligi la parto-

prenon en la kongreso al kiom eble plej multe da personoj, UEA starigis servon de kombiuita biletaro, kiu entenas ĉion: kongreskotizo, aranĝoj, ekskurso al Zoppot, sestaga restado kun manĝo ktp. La biletoj jam nun povas esti mendataj ĉe UEA, 12 Bd. du Théâtre, Genève. Prezoj: A (unuarangaj) fr. 200, B (duarangaj) fr. 160, C (simplaj) fr. 125. Samideanoj, firmoj kaj institucioj, kiuj povas elmeti videble la kongresan afiŝon, sendu siajn adresojn por senpaga ricevo al XIX Universala Kongreso de Esperanto en Danzig. Aldonu respondkuponon.

VII Kongreso de SAT.— 12-16 aŭgusto en Lyon. *Kongresejo*: La Kongreso okazos en la salonego "Emile Zola" de kooperativo "L'Unitaire", 127. rue Boileau, Lyon. VI. *Kotizo*: Egala je SAT-kotizo. Oni sendu ĝin per naciaj biletoj al la prezidanto, kdo. Marcel Roux, 90, rue Boileau, Lyon, VI. *Eldonaĵoj*: La Komitato eldonis 20 poŝtkartojn kun esperanta teksto kaj reklamo pri la Kongreso. Prezo aŭfrank.: 4 fr. *Aliĝoj*: Ĝis nun 28. II. 27 aliĝis 30 kongresanoj.

Aresŝanĝoj.— "Aplec" Esperanta Grupo en Sabadell transloĝiĝis al str. Montserrat 9. I.— Barcelona Stelo en Barcelona havas sian novan sidejon ĉe str. Provença 156, telefono G. 2610. Ni deziras al ambaŭ grupoj tre sukcesan vivon en ilia nova batalejo.

Specimenamantoj.— Sur niaj paĝoj jam tre longan tempon ni anoncas ke proekzemplero kostas du respondkuponojn, tamen ni konstante ricevas petojn de specimena numero sed neniu petinto sendas la respondkuponojn nek abonas, malgraŭ tio ke ni ĉiam atentis tuj plenumi la petojn. Ĉu ni longe devos presigi apartan nombron da ekzempleroj por la kolektantoj de specimenoj?.

Rusa Poŝto kaj Esperanto.— Lastatempe la rusa poŝto eldonis respondkartojn kun teksto en franca, rusa kaj esperanta lingvoj. Oni rememoru ke okaze de la kongreso de SAT oni eldonis specialajn poŝtmarkojn pri la kongreso kaj ke antaŭe estis farita alia eldono kun teksto en Esperanto. Laŭdinda tasko tiu de la esperantistoj en la Soveta Respubliko.

La Scienco kaj Esperanto.— En ekstremoriento la scienculoj pli kaj pli uzas Esperanton. La observatorio de monto Taten, proksime de Tokio, ĵus publikigis en tiu ĉi lingvo sian ampleksan aerologian raporton por la jaro 1926.

De post la lasta jaro la japanaj medicinistoj aperigas sciencan ĵurnalon en Esperanto kaj japana lingvo "Psikiatrio" pri la problemoj de psikologio kaj neŭrologio, sub la direkto de Dro. Junko Sibata de la hospitalo Imura-Bioin de Hatagaya. proksime de Tokio.— IES.

Nova Komitato.— Esp. Societo Nova Sento, Barcelona, elektis en sia lasta kunsido la jenan komitaton: J. Gorriz, prez.; P. Vives, vicprez.; J. Bolós sek.; A. Almirall, vicsekr.; J. Coll, kalkulisto; S. Vives, kasisto; E. Gili, bibliotekisto; A. Rivera, J. Paré, J. Llunell kaj R. Burgada, voĉdonantoj.

Esperantista Centra Librejo. — Sro. Teodosio de la Cruz, Serrano, 58, Madrid, informas nin, ke li estas elektita delegito de la nomita librejo, kies katalogon oni povas ricevi de li senpage. Mendojn oni devas antaŭpagi per poŝtmandato aŭ hisp. pm. Oficiala Klasika Libro (hisp. port. itala partoj) ptoj. 1.25, Fundamenta Krestomatia ptoj. 3.50. Oni aldonu sendkostojn.

Esperanto en Radio Barcelona. — La parolado de Dro. Marian Solà okazos la 23 de la kuranta monato je la 20.30 Pro diversaj kaŭzoj, sed precipe pro tio ke la programo de la stacio estas superŝutita per koncertoj kaj operoj el Granda Teatro Liceo, oni ne povis doni al ni difinitan tagon por niaj proksimaj paroladoj, kiuj estas submetitaj al la postuloj de la ĝenerala organizo.

Paska Konferenco en Praha. — 16-19 aprilo. Oficiale kunvokita de la Internacia Oficejo de Edukado okazos en Praha Paceduka Konferenco, kies alvoko al ĉiuj edukistoj kaj patrinaj vekis intereson en ĉiuj pedagogiaj rondoj de la mondo, precipe en Usono, Anglujo kaj Nederlando, kie anonciĝis eminentaj partoprenoj, ĉefe ekster la esperantista rondo. Oni urĝe alvokas ĉiujn grupojn preparoli la aferon kaj ankaŭ interesi instruistojn kaj pensemajn gepatrojn. Espereble la baldaŭ okazonta Konferenco estos nova sukceso por Esperanto.

Alvoko al Verkemaj Esperantistoj Ĉiulandaj. — Ni serĉas en ĉiuj landoj esperantistojn, kiuj estas kapablaj verki aŭ traduki diverstemajn artikolojn pri literaturo, tekniko, scienco kaj aliaj temoj. Interesiĝantoj sendu tuj siajn adresojn per simpla pk. al Sro. L. Dederichs, Sallstr, 124, Hannover, Germanujo.

Universala Esperantista Pacifista Ligo. — Lasta Alvoko! Dum du jaroj ni klopodas starigi fortan pacifistan ligon; ni alvokis en la Esperanto-gazetaro, ni skribis al la Naciaj Societoj, ni korespondadis kun interesuloj, — sed ĝis nun *nur en unu lando* (Ĉeĥoslovakujo), la pacifistoj energie kaj fruktplene laboras.

En nia lasta cirkulero, ni klare montris nian celon: «*unuigi per Esperanto ĉiujn direktojn en la pacmovado, por formi unu grandan internacian forton por la paco*».

Por atingi tion, ni nepre bezonas la helpon kaj subtenon de ĉiu Esperantisto-Pacifisto. Ligo sur papero ne efikas.

Se ni ne akiros la bezonatan kunlaboron en multaj landoj, tiam estos *neeble*, daŭrigi nian laboron.

De la rezultato de ĉi tiu alvoko dependos, ĉu nia Ligo havas ekzistrajton.

Al vi, Esperantistoj - Samideanoj, la decido! por; U. E. P. L. JULIA ISBRÜCKER, Prezidantino. Oostduinlaan 32, Hago (Holando).

Bonstila, belilustrita, riĉaspekta kaj diversenhava estas la sola
teknika gazeto

Internacia RADIO-REVUO

Organo de la Internacia Radio-Asocio.

KONSTANTAJ FAKOJ:

Mi konstruas — Paŝo post Paŝo (originala popularigata teorio de Radio) — Radiohumoro — Internacia Radio-Vivo — Tra la Radio-Gazetaro — Esperanto por radio, Radio per Esperanto — Internacia Radio-Asocio k. a.

PREMIO POR ĈIUJ ABONANTOJ:

KOLORTABELO DE 99 SKEMOJ
KONKURSO KUN MULTNOMBRAJ PREMIOJ
(i. a. kompleta radio-ricevilo, lutilaro kaj multaj radiaĵoj).

ABONPREZO (por 12 N.º N.º) UNU DOLARO aŭ egalval. en nacia mono
Petu de la eldonejo la tabelon de FAVORAJ PREZOJ, de
naciaj AGENTEJOJ kaj la kondiĉojn de KONKURSO.

Ĉefredaktoro: D-ro Pierre Corret.

Redaktoro: Ing. E. Aisberg.

ELDONEJO: ETIENNE CHIRON. 40, rue de Seine. PARIS-VI

KATOLIKA MONDO

Esperanto-organo de Internacio

- Katolika. -

Aldono: La Juna Batalanto

Aperas monate. Fondita 1921

Abono: egalvaloro de 1.25 s. v.

- fr. kvaronjare. -

Redaktejo kaj Administrejo:

Elberfeld. Germanujo

Ĉiuj skoltoj

Ĉiuj amikoj de Skoltismo

abonu

la internacian monatan gazeton
ilustritan

SKOLTA HEROLDO

Oficiala organo de
«Skolta Esperantista Ligo».

abonprezo: 1 sv. fr.

Adreso: Pastro Ramboux, 22, Cours
Albert I, en Paris - VIII.

L'ESPERANTO A COP D'ULL

ALFABET. — A, b, c (ts), ĉ (tx), d, e (é), f, g (gue, gui), ĝ (tj), h (aspirada), ĥ (fortament aspirada), i, j (y), ĵ (j), k, l, m, n, o (ó), p, r, s (ss), ŝ (ix), t, u, ŭ, v, z (s).

L'accent tònic recau sempre sobre la penúltima sil·laba (paraules planes)

LA	J	IN
<i>article determinatiu</i>	<i>(sona y)</i>	<i>sufix per al femeni</i>
el, els la, les	<i>i es terminació del plural</i> faktoj, manoj okuloj, animoj	heroino, reĝino katino, leonino

O	A	I	E
<i>terminació substantiu</i>	<i>terminació adjectiu</i>	<i>terminació verb (infinitiu)</i>	<i>terminació adverbial</i>
laktó urbo komerco (comerç)	blanka antikva komerca (comercial)	kompreni labori komerçi (comerciar)	klare konstante komerce (comercialment)

CONJUGACIÓ DEL VERB

AS	IS	OS	US	U
<i>temps present</i>	<i>temps passat</i>	<i>temps futur</i>	<i>mode condicional</i>	<i>mode imperatiu o subjunctiu</i>
Mi skribas Jo esric	skribis escrivi	skribos escriuró	skribus escriuria	skribu escrigui

Els verbs compostos es conjuguen amb el verb auxiliar *esti*, i les formes de participi *ant*, *int*, *ont* (actiu: present, passat i futur) i *at*, *it*, *ot* (passiu: present, passat i futur). *Mi estas skribanta*, jo estic escrivint. *La letero estis skribata*, la lletra fou escrita

DECLINACIÓ DEL SUBSTANTIU

En esperanto, tota paraula que rep l'acció d'un verb (complement directe) acaba en **N**.

Li vidas min. Ell em ven.
Mi vidas lin. Jo el veig.

Mi skribas la leteron. Jo escric la carta.

En els altres casos, la relació que hi ha entre dos substantius és expressada per mitjà de les preposicions *al*, *de*, *kun*, *per*, *sur*, *super*, *sub*, *en*, *ekster*, *tra*, *trans*, *antaŭ*, *post*, *inter* i altres.

Al la patro, per la plumo, sur la tablo